

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

۰۲۹۹/ت ۳۸۸۲۳ ی
شماره.....

تاریخ.....
۱۳۸۷/۲/۱۶

تصویب نامه کمیسیون موضوع اصل ۱۳۸ قانون اساسی

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

وزارت دادگستری

وزیران عضو کمیسیون لوایح در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۱/۲۵ بنا به پیشنهاد شماره ۱۱۱/۰۲/۱۵۵۴۹ مورخ ۱۳۸۶/۸/۲۷ وزارت دادگستری و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - و با رعایت جزء (الف) بند (۱) تصویب نامه شماره ۱۵۸۸۱۶/ت ۳۸۸۵۷ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱ تصویب نمودند:

وزارت دادگستری مجاز است نسبت به امضای موقت موافقت نامه استرداد مجرمین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین در چارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر پیوست تصویب نامه هیئت وزیران است، اقدام و مراحل قانونی را تا تصویب نهایی پیگیری نماید.

این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۷/۲/۱۴ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

پرویز داودی

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر ریاست قوه قضائیه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دفتر معاون حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، دفتر معاون اجرایی رئیس جمهور، دفتر رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، اداره کل قوانین مجلس شورای اسلامی، سازمان بازرسی کل کشور، اداره کل حقوقی، اداره کل قوانین و مقررات کشور، کلیه وزارتخانه ها، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت ابلاغ می شود.

درخواستها، تابعیت شخص مورد نظر و امکان استرداد مجدد به دولت دیگر اتخاذ تصمیم خواهد کرد.

ماده ۱۴

قاعده اختصاصی بودن

۱- شخص مسترد شده مطابق این معاهده نباید به اتهام جرائم ارتكابی قبل از تحویل وی غیر از جرمی که به خاطر آن مسترد شده است، در کشور طرف درخواست کننده تحت پیگرد قرار گیرد یا مجازات شود همچنین نباید به کشور ثالثی استرداد مجدد گردد مگر :

الف - طرف درخواست شونده قبلاً رضایت خود را اعلام داشته باشد. به منظور چنین رضایتی طرف درخواست شونده می تواند تحویل اسناد و اطلاعات مذکور در ماده ۴ را مطالبه نماید.

ب- آن شخص کشور طرف درخواست کننده را ظرف ۳۰ روز پس از آنکه برای ترک آن آزاد بوده، ترک ننماید. در هر صورت این مهلت شامل مدت زمانی که او به دلایل خارج از اراده خود نتوانسته کشور طرف درخواست کننده را ترک نماید نمی گردد؛ یا

پ - آن شخص پس از ترک کشور طرف درخواست کننده داوطلبانه به آنجا بازگشته باشد.

۲- چنانچه وصف کیفری جرم ارتكابی در خلال رسیدگی تغییر یابد، شخص مسترد شده نباید تعقیب یا مجازات شود مگر اینکه جرم با توصیف جدید شرایط مذکور در ماده ۲ را دارا باشد.

استرداد مجدد

اگر شخص مسترد شده قبل از پایان مراحل تعقیب، دادرسی یا اجرای مجازات به قلمرو طرف درخواست شونده برگردد، آن شخص براساس درخواست طرف درخواست کننده مجدداً مسترد خواهد شد. در این صورت تسلیم اطلاعات و اسنادی که در ماده ۴ ذکر شده است مورد نیاز نمی باشد.

ماده ۱۶

تحويل اموال

۱- بنا به درخواست طرف درخواست کننده، طرف درخواست شونده می بایست تا آنجائی که قوانین ملی آن اجازه می دهد عواید ناشی از جرم و آلات جرم و سایر اموالی که می تواند به عنوان دلیل بکار رود و در قلمرو خود به آنها دست یافته را توقیف نماید و هنگام قبول استرداد، آنها را به طرف درخواست کننده تحويل دهد.

۲- در صورتی که موضوع استرداد مورد قبول واقع گردد، اموال اشاره شده در بند ۱ این ماده به هر صورت تحويل می گردند حتی اگر عمل استرداد به دلیل مرگ، ناپدید شدن یا فرار شخص موردنظر امکان پذیر نباشد.

۳- طرف درخواست شونده می تواند برای انجام هر گونه دادرسی کیفری دیگر، تسلیم اموال فوق الذکر را تا زمان اتمام دادرسی به تعویق بیندازد یا آنها را موقتاً به شرط آنکه طرف درخواست کننده متعهد به بازگرداندن آنها باشد تسلیم نماید.

۴- تسلیم اموال یاد شده به هرگونه حق قانونی طرف درخواست شونده یا اشخاص ثالث نسبت به آن اموال، لطمه ای وارد نخواهد نمود. هرگاه چنین حقوقی وجود داشته باشد طرف درخواست کننده بنا به تقاضای

طرف درخواست شونده، اموال تسلیم شده را بدون هزینه در اسرع وقت پس از اتمام دادرسی به طرف درخواست شونده باز خواهد گرداند.

ماده ۱۷

عبور

۱- هرگاه یکی از طرفین قرار است شخصی را از کشور ثالثی از طریق قلمرو طرف دیگر مسترد نماید، آن طرف از طرف دیگر اجازه چنین عبوری را درخواست خواهد نمود. در صورت انتقال هوائی چنانچه فرودی در قلمرو طرف دیگر پیش‌بینی نشده باشد چنین اجازه ای ضروری نیست.

۲- طرف درخواست شونده تا آنجا که با قوانین ملی آن مغایرتی نداشته باشد، درخواست عبور مطرح شده از سوی طرف درخواست کننده را خواهد پذیرفت.

ماده ۱۸

اعلام نتیجه

طرف درخواست کننده فوراً طرف درخواست شونده را از اطلاعات درباره رسیدگی ها یا اجرای مجازات علیه شخص مسترد شده یا اطلاعات مرتبط با استرداد مجدد آن شخص به کشور ثالث آگاه خواهد ساخت.

ماده ۱۹

هزینه ها

هزینه های ناشی از مراحل رسیدگی به استرداد در قلمرو طرف درخواست شونده برعهده همان طرف خواهد بود.

هزینه های حمل و نقل و مخارج عبور در ارتباط با تحویل دادن یا تحویل گرفتن شخص مسترد شده برعهده طرف درخواست کننده خواهد بود.

ماده ۲۰

ارتباط با سایر معاهدات

این معاهده بر حقوق و تعهدات برعهده گرفته شده طرفین به موجب هر گونه معاهدات دیگر تأثیری نخواهد داشت.

ماده ۲۱

حل و فصل اختلافات

هرگونه اختلافات ناشی از تفسیر یا اجرای این معاهده بوسیله مشورت از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۲

لازم الاجرا شدن، اصلاح و خاتمه

- ۱- این معاهده منوط به تصویب است. این معاهده در سی امین روز پس از تاریخ مبادله اسناد تصویب، لازم الاجرا می گردد.
- ۲- این معاهده ممکن است در هر زمان با توافق کتبی طرفین اصلاح شود.
- ۳- هر یک از طرفین می تواند بوسیله یک اطلاعیه کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک در هر زمان این معاهده را پایان دهد. خاتمه معاهده در یکصد و هشتادمین روز پس از تاریخ ارائه اطلاعیه نافذ خواهد بود. اختتام این معاهده تأثیری بر مراحل اجرایی استرداد که قبل از تاریخ اختتام آغاز شده است نخواهد داشت.

۴- این معاهده در مورد هر درخواستی که بعد از لازم الاجرا شدن آن ارائه شود، اعمال خواهد شد حتی اگر جرائم مربوطه قبل از لازم الاجرا شدن این معاهده به وقوع پیوسته باشند.

در تأیید مراتب فوق امضا کنندگان ذیل که از جانب دولتهای متبوع خود دارای صلاحیت لازم می باشند، این معاهده را امضا نمودند.

این معاهده در ۲ نسخه در در روز ماه سال برابر با به زبانهای فارسی، چینی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متون دارای اعتبار یکسان هستند.

در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت. /

از طرف

جمهوری خلق چین

از طرف

جمهوری اسلامی ایران

معاهده بین جمهوری اسلامی ایران

و جمهوری خلق چین

در زمینه استرداد مجرمین

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین که منبعت "طرفین" نامیده می‌شوند؛

با ابراز تمایل جهت ارتقاء همکاری موثر بین دو کشور در راستای جلوگیری از ارتکاب جرم براساس احترام متقابل به حاکمیت، مساوات و منافع متقابل، تصمیم به انعقاد این معاهده گرفتند و به شرح ذیل توافق نمودند :

ماده ۱

تعهد به استرداد

هر یک از طرفین مطابق مفاد این معاهده تعهد می نمایند بر مبنای درخواست طرف دیگر، افراد حاضر در قلمرو خود را که به منظور انجام دادرسی کیفری یا اجرای حکم محکومیت مورد درخواست طرف دیگر هستند، به یکدیگر مسترد نمایند.

ماده ۲

جرائم قابل استرداد

۱- استرداد انجام نخواهد شد مگر آنکه عمل ارتكابی که به استناد آن تقاضای استرداد شده است مطابق قوانین هر دو طرف جرم بوده و دارای یکی از شرایط ذیل باشد :

الف - در صورتی که تقاضای استرداد به منظور انجام دادرسی کیفری است، جرم مطابق قوانین هر دو طرف دارای مجازات حبس بیش از یکسال یا مجازات سنگین تری باشد؛ یا

ب - در صورتی که تقاضای استرداد به منظور اجرای حکم باشد، از مدت محکومیتی که فرد باید تحمل کند، در زمان درخواست حداقل شش ماه باقیمانده باشد.

۲- در توصیف عملی که طبق بند (۱) این ماده به موجب قوانین دو طرف جرم محسوب می گردد، لازم نیست که قوانین دو طرف آن عمل را تحت عنوان مجرمانه یکسان بشناسند یا تعریفی یکسان از آن داشته باشند.

۳- چنانچه استرداد برای ارتکاب دو یا چند عمل که هر یک از آنها مطابق قوانین دو طرف جرم محسوب می شود درخواست شود و حداقل یکی از آنها دارای شرایط پیش بینی شده در بند یک این ماده باشد، طرف درخواست شونده می تواند برای تمام آن اعمال استرداد را انجام دهد.

ماده ۳

راههای ارتباط

هر گونه ارتباط بین مقامات صلاحیتدار طرفین درخصوص موارد استرداد، از طریق مجاری دیپلماتیک صورت خواهد گرفت.

ماده ۴

درخواست استرداد و اسناد لازم

۱- درخواست استرداد می بایست کتبی و متضمن موارد ذیل بوده یا به

همراه آنها باشد :

الف - نام مقام درخواست کننده؛

پیوست تصویب نامه

هیئت وزیران

ب - نام، سن، جنسیت، تابعیت، اسناد هویت، شغل و محل سکونت یا اقامت شخص موردنظر و اطلاعات دیگری که می تواند به شناسائی هویت و مکان احتمالی وی کمک کند و در صورت امکان توضیح راجع به مشخصات ظاهری شخص، عکسهای وی و برگه انگشتنگاری؛

پ - شرحی درخصوص پرونده مشتمل بر خلاصه ای از عمل مجرمانه و نتایج حاصل از آن؛

ت - متن مقررات مربوط به قوانین مرتبط با رسیدگی کیفری، تعیین کننده جرم و مجازاتی که می تواند در مورد آن اعمال گردد؛ و

ث - متن مقررات مربوط به قوانینی که تعیین کننده هر نوع محدودیت زمانی برای تعقیب یا اجرای مجازات است.

۲- علاوه بر مندرجات بند ۱ این ماده،

الف - درخواست استرداد برای انجام دادرسی کیفری علیه شخص موردنظر باید منضم به تصویری از دستور دستگیری صادره توسط مقام ذیصلاح طرف درخواست کننده باشد؛ یا

ب - درخواست استرداد برای اجرای حکم علیه شخص موردنظر باید منضم به تصویری از حکم لازم الاجرای دادگاه و نیز شرحی در مورد مدت محکومیت که قبلاً اجرا شده است باشد.

۳- درخواست استرداد و اسناد همراه آن می بایست امضا یا مهر شود و به همراه ترجمه به زبان طرف درخواست شونده یا به زبان انگلیسی باشد.

ماده ۵

اطلاعات اضافی

چنانچه طرف درخواست شونده تشخیص دهد که اطلاعات مربوط به درخواست استرداد کافی نمی باشد، می تواند درخواست ارسال اطلاعات اضافی

درخواست تصویب نامه

ظرف ۳۰ روز نماید. بنا به درخواست طرف درخواست کننده مدت مذکور را می‌توان برای ۱۵ روز تمدید نمود. چنانچه طرف درخواست کننده در ارسال اطلاعات اضافی ظرف مدت مذکور قصور ورزد، چنین تلقی می‌گردد که بطور داوطلبانه از تقاضای خود صرف‌نظر نموده است. در هر صورت برای طرف درخواست کننده مانعی جهت تنظیم درخواست استرداد جدید برای همان جرم وجود ندارد.

ماده ۶

موارد اجباری امتناع از استرداد

استرداد در موارد ذیل رد خواهد شد:

- الف - طرف درخواست شونده معتقد باشد جرمی که به خاطر آن تقاضای استرداد شده است، جرم سیاسی است یا اینکه طرف درخواست شونده به شخص موردنظر پناهندگی داده باشد.
- ب - طرف درخواست شونده دلایل اساسی داشته باشد جهت اعتقاد به اینکه تقاضا برای استرداد به منظور تعقیب جزائی یا کیفر دادن شخص موردنظر به دلیل نژاد، جنسیت، مذهب، ملیت یا اعتقادات سیاسی می‌باشد یا اینکه به وضعیت شخص در رسیدگیهای قضائی به دلایل مذکور ممکن است لطمه وارد شود.
- پ - جرمی که به استناد آن استرداد مجرم تقاضا شده است صرفاً نظامی باشد.
- ت - شخص موردنظر در زمان دریافت درخواست استرداد توسط طرف درخواست شونده، دارای تابعیت طرف درخواست شونده باشد.
- ث - مطابق قوانین هر یک از طرفین شخص موردنظر از مسئولیت کیفری به هر دلیل از جمله مرور زمان یا عفو معاف باشد.

ج - طرف درخواست شونده در مورد شخص مورد نظر درخصوص جرمی که به استناد آن تقاضای استرداد شده است قبلاً حکم لازم الاجرا صادر نموده یا دادرسی را به اتمام رسانده باشد؛ یا

چ - درخواست استرداد توسط طرف تقاضاکننده بر مبنای حکم غیابی ارائه شده باشد مگر آنکه طرف درخواست کننده متعهد شود که شخص مورد نظر فرصت محاکمه مجدد با حضور خود را خواهد داشت.

ماده ۷

موارد اختیاری امتناع از استرداد

تقاضای استرداد در موارد زیر می تواند رد شود :

الف - طرف درخواست شونده نسبت به جرمی که به استناد آن تقاضای استرداد شده است مطابق قوانین ملی خود دارای صلاحیت کیفری بوده و تعقیب را شروع کرده یا درصدد شروع تعقیب علیه شخص مرتکب باشد؛ یا

ب - استرداد با توجه به ملاحظات انسان دوستانه از نقطه نظر سن، وضعیت سلامتی یا سایر ویژگیهای شخص مورد نظر مناسب نباشد.

ماده ۸

تعهد طرف درخواست شونده به انجام دادرسی کیفری

چنانچه استرداد به موجب جزء (ت) ماده ۶ این معاهده انجام نشود، طرف درخواست شونده، به تقاضای طرف درخواست کننده، پرونده را به منظور انجام دادرسی کیفری مطابق قوانین ملی خود به مقام ذیصلاح خود ارجاع خواهد نمود. بدین منظور طرف درخواست کننده اسناد و شواهد مرتبط با پرونده را به طرف درخواست شونده تسلیم می نماید.

بازداشت موقت

- ۱- در موارد اضطراری یک طرف می تواند تقاضای دستگیری موقت شخص موردنظر توسط طرف دیگر را قبل از درخواست استرداد بنماید. چنین تقاضائی را می توان کتباً از طریق مجاری ذکر شده در ماده ۳، سازمان پلیس جنائی بین الملل (اینترپل) یا سایر مجاری مورد توافق طرفین تسلیم داشت.
- ۲- تقاضا جهت دستگیری موقت می بایست حاوی موارد اشاره شده در بند ۱ ماده ۴ اطلاعیه ای مبنی بر وجود اسناد اشاره شده در بند ۲ همان ماده و اطلاعیه ای مبنی بر اینکه تقاضای رسمی برای استرداد شخص موردنظر متعاقباً ارسال خواهد شد، باشد.
- ۳- طرف درخواست شونده می بایست بلافاصله طرف درخواست کننده را از نتایج اقدامات انجام شده در مورد تقاضا مطلع سازد.
- ۴- چنانچه ظرف یکدوره ۳۰ روزه پس از دستگیری شخص موردنظر مقامات ذیربط طرف درخواست شونده، درخواست رسمی استرداد را دریافت ننمایند، دستگیری موقت خاتمه خواهد یافت.
- بر مبنای درخواست طرف درخواست کننده این مهلت تا ۱۵ روز قابل تمدید است.
- ۵- خاتمه دادن به دستگیری موقت مطابق بند ۴ این ماده منافاتی با استرداد شخص موردنظر چنانچه ظرف درخواست شونده بعداً درخواست رسمی استرداد را دریافت نماید، نخواهد داشت.

تصمیمات راجع به درخواست استرداد

- ۱- طرف درخواست شونده، درخواست استرداد را مطابق تشریفات مقرر در قوانین ملی خود انجام می دهد و طرف درخواست کننده را بلافاصله از تصمیم خود مطلع خواهد نمود.
- ۲- اگر طرف درخواست شونده، تمام یا قسمتی از درخواست استرداد را رد نماید، دلایل رد به طرف درخواست کننده اطلاع داده خواهد شد.

ماده ۱۱

تحویل شخص مورد استرداد

- ۱- چنانچه استرداد مورد قبول طرف درخواست شونده باشد، طرفین درخصوص زمان، مکان و سایر موضوعات مربوط به اجرای استرداد توافق خواهند نمود. همچنین طرف درخواست شونده، مدت زمان بازداشت قبل از تحویل شخص مورد استرداد را به آگاهی طرف درخواست کننده رساند.
- ۲- چنانچه طرف درخواست کننده ظرف ۱۵ روز پس از تاریخ توافق شده برای اجرای استرداد، شخص مورد استرداد را تحویل نگیرد، طرف درخواست شونده بلافاصله وی را آزاد خواهد نمود و می تواند از قبول تقاضای جدید از جانب طرف درخواست کننده برای استرداد آن شخص برای همان جرم جز در صورتی که در بند ۳ این ماده پیش بینی شده است، امتناع ورزد.
- ۳- چنانچه یک طرف به دلایل خارج از اراده خود نتواند نسبت به تسلیم یا تحویل گرفتن شخص مورد استرداد ظرف دوره زمانی توافق شده اقدام نماید، طرف دیگر را فوراً مطلع خواهد نمود. طرفین مجدداً در مورد

مسائل مربوطه برای انجام استرداد توافق خواهند نمود و مفاد بند ۲ این ماده اعمال خواهد شد.

ماده ۱۲

تعویق استرداد و استرداد موقت

۱- چنانچه شخص موردنظر برای ارتکاب جرمی غیر از جرم موضوع استرداد در حال محاکمه یا گذراندن دوره محکومیت در کشور طرف درخواست شونده باشد طرف درخواست شونده می تواند پیش از اتخاذ تصمیم راجع به استرداد، تحویل مجرم را تا پایان محاکمه یا اتمام محکومیت به تعویق اندازد. طرف درخواست شونده می بایست طرف درخواست کننده را از تعویق استرداد آگاه نماید.

۲- چنانچه تعویق استرداد موضوع بند ۱ این ماده موجب مرور زمان برای تعقیب یا مانع انجام تحقیقات طرف درخواست کننده در مورد جرمی که موضوع تقاضای استرداد است بشود، طرف درخواست شونده می تواند تاحدی که قوانین ملی آن اجازه می دهد شخص موردنظر را به کشور طرف درخواست کننده مطابق شروط توافق شده بین طرفین موقتاً تحویل دهد. طرف درخواست کننده می بایست پس از تکمیل مراحل رسیدگی، شخص مزبور را فوراً به طرف درخواست شونده بازگرداند.

ماده ۱۳

استرداد به درخواست چند کشور

در صورتی که استرداد بطور همزمان توسط بیش از یک کشور، برای جرم واحد یا جرمهای مختلف درخواست شده باشد طرف درخواست شونده با در نظر گرفتن اوضاع و احوال به ویژه درجه شدت و محل ارتکاب جرم، تاریخ